

грн., в Україні досі відсутня системна міграційна політика. Вона має виходити з ідеї, що нівеляція міграційних втрат можлива через комплексне реформування і лібералізацію ведення бізнесу, формування позитивного інвестиційного клімату, створення нових робочих місць з належною оплатою праці, розв'язання житлової проблеми та ін. Водночас міграційна політика має захистити державу від напливу нелегальної міграції з третіх країн та гарантувати легальним українським мігрантам інтеграцію у розвинуті суспільства на правовій основі або сприяти їх поверненню до України. У ситуації наростаючої соціальної транзитивності саме держава й наддержавні інституції мають взяти на себе регламентацію умов в'їзду і перебування іммігрантів на своїй території на підставі національних інтересів і завдань транснаціональної безпеки.

ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОПОЗИЦІЙ ТУРИСТИЧНОГО СПРЯМУВАННЯ НА ОСНОВІ КЛАСТЕРНОГО АНАЛІЗУ

Коробейникова Я.С.
Івано-Франківський національний технічний університет
нафти і газу, Івано-Франківськ, Україна

Успішний розвиток перших об'єднаних територіальних громад в Україні має стати переконливим аргументом на користь підтримки реформи. Вважається, що перспективним інструментом розвитку економіки об'єднаних громад є локальні кластери, особливо аграрні та туристичні. Вони успішно реалізовані в ЄС, США, Японії, Сінгапурі та інших країнах. Є успішні приклади функціонування кластерів і в Україні. До туристичних кластерів відносяться групи підприємств, сконцентрованих географічно в межах регіону, які спільно використовують туристичні ресурси, спеціалізовану туристичну інфраструктуру, локальні ринки праці, здійснюють спільну маркетингову та рекламно-інформаційну діяльність. Тому питання процесу формування туристичного кластеру для підвищення конкурентоспроможності територіальних громад є актуальною науково-практичною проблемою сучасного їх розвитку.

Станом на 2017 рік створено уже 366 об'єднаних територіальних громад в Україні, в Івано-Франківській області сформовано 23 ОТГ. Загалом, практично всі територіальні громади в Карпатському регіоні мають умови для розвитку туризму в їх межах. Найбільш оптимально туристична галузь розвивається там, де сформовані туристичні кластери. На даний момент з 23 об'єднаних територіальних громад тільки 3 з них має План соціально-економічного розвитку: Космацька ОТГ, Нижньовербізька ОТГ та Печеніжинська ОТГ. Ці громади у своїх стратегіях розвитку проголошують туризм, як пріоритетну галузь. Мінрегіон розробив типову структуру плану соціально-економічного розвитку пріоритетних дій об'єднаної територіальної громади, необхідного для отримання громадами державної субвенції на формування інфраструктури. План соціально-економічного розвитку розробляється на середньостроковий період (на 3-5 років).

**II Міжнародна науково-практична інтернет-конференція
(25-26 квітня 2018 р., м. Бердянськ)**

Основні етапи формування туристичного кластеру: створення ініціативної групи; ревізія наявних туристичних ресурсів; SWOT- аналіз територіальної громади; розроблення органами влади інвестиційних проектів для розвитку кластера сільського зеленого туризму.

Витвицька територіальна громада в Івано-Франківській області сформована з 9 сіл у 2016 році та характеризується низьким рівнем економічного розвитку, відсутністю виробничої інфраструктури. Проте, в результаті дослідження було виявлено, що громада багата природними ресурсам та історико-культурними пам'ятками. Однак, що стосується інфраструктури загалом та туристичної інфраструктури зокрема, в більшості селах вона практично відсутня. Серед наявних об'єктів відомим є санаторій – профілакторій “Перлина Карпат” у с. Вигодівці, та кафе Карпати с. Витвиця. Тому для повного формування сільського туристичного кластеру було запропоновано: формування мережі садиб сільського туризму, розвиток національної кухні, удосконалення транспортної інфраструктури, в тому числі ремонт дороги протяжністю близько 30 км, удосконалення послуг зв'язку шляхом побудови транслювальних веж провідних мобільних операторів в с. Витвиця, с. Лужки, с. Липа, облаштування рекреаційних зон відпочинку, удосконалення туристичних атракцій, розвиток народних промислів та організація майстер-класі, сприяння створення прокату туристичного спорядження, облаштування туристичних маршрутів, сприяння місцевому населенню підготовки гідів та екскурсководів, підготовка регулярних культурних програм (фестивалів), виробництво та реалізація туристам екологічно чистих продуктів харчування та популяризація діяльності Витвицької ОТГ в мережі Інтернет (промоція сайту Витвицької територіальної громади через соціальні мережі). Для формування кластера сільського зеленого туризму необхідно мінімум три роки, але необхідність таких часових витрат компенсується доцільністю та виправданістю формування кластерів

Запропоновано проект удосконалення інфраструктури та туристичної привабливості Витвицької територіальної громади. В проекті виділяються основні потреби громади, які можна реалізувати малими інвестиційними проектами та підраховано орієнтовну вартість: облаштування рекреаційних зон, проект пункту прокату туристичного спорядження, ремонт доріг (30 км), спорудження зупинок для автотранспорту, удосконалення послуг зв'язку, побудови транслювальних веж провідних мобільних операторів, популяризація діяльності Витвицької ОТГ в мережі Інтернет через соціальні мережі, розвиток мережі сільських садиб, облаштування туристичних маршрутів. За підрахунками кошторису орієнтовної вартості первинних інвестиційних проектів для удосконалення інфраструктури та підвищення привабливості Витвицької територіальної громади загальний бюджет становить – 9 млн 980 тис. грн.

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА В УКРАЇНІ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ

Яцечко-Блаженко Т.В. - старший викладач кафедри документознавства і музейної справи;

Кушнерик А.А. - студентка 3 курсу

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, Луцьк,
Україна

Державній службі України належить особлива роль у побудові сучасної правової держави європейського типу, адже вона забезпечує законність політичних рішень, цілісність держави як інституту, якісний рівень реалізації конституційних гарантій громадян шляхом стабільного і безперервного надання їм публічних послуг, утвердженні демократичної моделі державного управління [3]. Тому проблема створення ефективної системи державної служби сьогодні як ніколи є актуальною.

Державна служба постає тим інститутом, через який реалізується демократична сутність держави, підтримується ефективна життєдіяльність суспільства, а державний апарат слугує потребам суспільного розвитку.

На жаль, сучасні концепції ефективного управління, які використовуються в системі державного управління розвинутих країн світу, поки що не знаходять належного місця для впровадження в системі держуправління України. Цей факт свідчить, як мінімум, про відсутність таких факторів підвищення ефективності державного управління, а саме: реальної політичної волі, мотивації управлінського персоналу країни щодо радикального вдосконалення управлінської діяльності, досвіду виявлення й послідовного розв'язання актуальних проблем із наступними інституціональними висновками.

На суттєві недоліки в системі державної служби України було звернено увагу у підсумкових матеріалах експертної оцінки за програмою SIGMA. Серед виявлених та озвучених проблем були: низька ефективність системи державної служби в процесі проведення реформ; недостатній рівень професійності державної служби; відсутність чіткого розмежування адміністративної та політичної сфер; недостатній рівень впровадження принципів політичної нейтральності, відкритості і прозорості в роботі державних службовців; недостатній для рівня країн ЄС рівень інституційної відповідальності і механізмів контролю в державному управлінні та ін. [2].

Варто зазначити, що неабиякий негативний вплив на ефективність державної служби має надмірна плинність кадрів. Саме вона заважає стати державній службі насправді професійною на сучасному етапі.

Важливим чинником підвищення ефективності державної служби є введення в повсякденну практику органів державної влади новітніх організаційних методів і технологій, що сприяють удосконаленню діяльності організацій. Для багатьох успішно працюючих організацій вони стають основою комбінованої стратегії підвищення ефективності.